

Geologische verkenning IVN Gulp & Geul (zat. 15 sept. 2007).

In de vroege ochtend overheerste een dikke laag mist de dalen maar de energie zorgde voor het verdwijnen van die grauwe massa. Een van die fraaie herfstdagen met een heerlijke zon zorgde voor een geweldige sfeer waarin deze excursie kon plaats vinden. Eijserlinde onder een

wolkenhemel is dan nog een waar schilderij

Ruimschoots op tijd zijn er al enkele belangstellenden op de verzamelplek en na een vijftal minuten begint in de warme zon een voorzichtige striptease. Als Herman arriveert telt de groep 7 personen maar een tweetal lokale broers arriveren nog net op tijd waarna onze gids het startschot geeft.

We passeren een fraaie hoeve met een fraaie toegang en grote binnenplaats en een beek voor de deur (Wijnberghoeve). Net na het passeren van de boerderij steken wij die beek, Sinzelbeek ofwel Selserbach (ook worden andere schrijfwijzen gehanteerd), over richting doorgaande weg richting Wittem. Het klooster (Redemptoristen) blijkt niet alleen in het verleden een belangrijke rol in of voor de gemeenschap te vervullen.

Even later staan we bij kasteel Wittem en dan gooit Herman zijn remmen los. Zo passeren o.a. Willem van Oranje, Alva en heel veel troepen. Verder noemen we simpelweg de graven van Plettenberg, tolheffing, de grootte van het kasteel, heerlijkheid, de grachten en de aluminium houdende ondergrond waardoor er sprake kan zijn van moerassen en van natuurlijke vijvers en grachten. Een stukje verder passeren we de (2^e) watermolen van Wittem (de eerste ligt binnen de muren van het

klooster). De rol van de religie (katholiek en/of protestants) zal ons op diverse plekken blijven achtervolgen want deze was vaak beslissend voor de toekomst van deze regio.

Als Sinzelbeek, Eijserbeek en de Gulp elkaar ontmoeten en zich aansluiten bij de Geul mag onze groep richting Cartiels. Links het kleine maar fraaie kasteel met bijbehorende boerderij, ooit centrum van een kleine maar vrije heerlijkheid. Een landweg brengt ons naar een pad door een bosperceel en we worden geruime tijd begeleid door de Eijserbeek. Via weilanden bereiken we uiteindelijk het waterwingebied Roodborn. Een donkere tunnel zorgt voor enige angstige reacties. We passeren het buurtschap de Piepert en arriveren te Eys met al zijn drukte.

Agatha blijkt geen Sint te zijn maar een heilige en zij is de naamgeefster aan de kerk en een nabij gelegen straat. In de schaduw van de kerk (in unieke bouwstijl) ligt een omstreden bouwproject aan de voet van een voormalige motte. De geologische betekenis van dit gebied was die ochtend het hoofdnieuws op de regionale nieuwspagina van de regionale kranten. Willen of kunnen gemeente en ondernemer deze inbreng negeren?

Even later staan we bij de plek van de oude kerk van Eys maar waar nu het IVN gebouw is gevestigd. We staan weer op diezelfde motte (verdedigingsheuvel) die gedeeltelijk in de omgeving is overgegaan. Uiteraard is er aandacht voor de verschillende bouwmaterialen uit de regio (met o.a. vakwerkbouw, mergelblokken en de harde Kunrader steen). Ook verder in het oude gedeelte van Eys zijn er veel van zulke markante gebouwen te bewonderen.

Even later gaat het terug en steken we de doorgaande weg richting Simpelveld over en vervolgen onze route via een soort randweg aan de oostelijke zijde van het dorp. Omgeven door die Kunrader steen volgen wij de route en tot verbazing negeert de gids de weg via de Zwarte brug. Dat betekent nog een stukje verder via een stofvrije landweg (een laag teer met grint) tot een kruising waar we rechts omhoog gaan en het tracé van het voormalige Miljoenenlijntje

oversteken. Ondertussen hebben 2 wandelende broers geen gebrek aan (jeugd)verhalen en herinneringen. Der Mul, inmiddels al geruime tijd overleden, heeft deze baldadige broers ondanks diverse pogingen niet te pakken kunnen krijgen.

Boven op het plateau weer prachtige vergezichten om ons heen tot redelijk ver in Duitsland. Door die stomme grenzen (vaak willekeurige lijntjes op een kaart) hebben we in dezelfde regio met eenzelfde type aan mensen opeens 3 verschillende landen. Gelukkig vervagen deze grenzen in onze tijd steeds meer en wordt onze regio weer weidser en uitdagender. Zo kunnen we nu nog veel ontdekken bij onze burens.

De Kruisberg ofwel De Botterweck leidt ons naar Wahlwiller en vlak voor de Sinzelbeek nemen we een pad rechtsaf. Links de beek, rechts een bijzonder mooi graffenlandschap tegen een forse helling en voor ons een pad door de weilanden (en nog steeds onder die heerlijke najaarszon). Bij een weg gaat het linksaf en bij het Klauwes weer rechts om vervolgens de Rijksweg over te steken. Rechts in die zonnige helling herkennen we diverse percelen met struiken die Wahlwiller het predikaat Wijndorp bezorgden.

Waarschijnlijk lopen we over een stukje van de oude Romeinse heerbaan Aken-Maastricht die nu overgaat in de Rodestraat (naamgeving door het afval van een naburige steenfabriek dat als extra verharding werd gebruikt). Een van onze deelneemster wenst de Kloostertuin te Wittem te willen bezoeken en gaat bij die bekende bocht in Partij rechtsaf. Onze gids wenst even in het zonnetje te zitten en een terras bood voldoende mogelijkheden.

Enkele medewandelaars volgden zijn voorbeeld van harte.

